

Daf 116: THE LOWER AND UPPER FLOORS

דף קט"ז: "הבית והעליה"

The tenth and final chapter of *Bava Metzia*, "*HaBayit v'ha'Aliya*," begins on this *daf*. "*Ha'Aliya*" refers to the upper story of a house, and "*HaBayit*" refers to the house's ground level, or lower floor.

In a building there were neighbors who lived on the first floor and second floor, respectively. Suddenly, the building collapses. The neighbors want to take materials from the rubble such as girders, beams, wood, and stones, to use in constructing a new house. However, there may be a problem. **They may be unable to determine which stones and beams came from the first floor and thus belong to the downstairs neighbor, and which materials were part of the upper floor and thus belong to the upstairs neighbor. What should they do?**

At first glance, what difference does it make? It is known how many stones make up each level of the building. Each neighbor should take the stones s/he is due. But, what will be done if some of the stones broke and no one knows to whom those stones belong? In such a case, it is impossible to clarify the matter. Since there is no other option, **they divide all of the stones and beams 50/50 – each neighbor gets half.**

בדף זה מתחיל הפרק העשירי והאחרון במסכת - "הבית והעליה". "העליה" היא קומה שנייה ו"הבית" הוא קומה ראשונה.

מדובר בשכנים שגרו זה בקומה ראשונה וזה בקומה שנייה, ולפתע התמוטט הבנין והם רוצים לקחת מתוך ההריסות את החומרים שאפשר להשתמש בהם לבניית בית חדש, כגון: קורות, עצים ואבנים. ברם, לפעמים ישנה בעיה, אם הם אינם יכולים לדעת אילו אבנים וקורות היו בקומה הראשונה ושכיכים לשכן מלמטה, ואילו מקומה שנייה ושכיכים לשכן מלמעלה. מה יעשו?

לכאורה - מה זה משנה? הרי יודעים מכמה אבנים כל בית היה בנוי, וכל שכן יקח אבנים לפי המגיע לו. אולם מה נעשה במקרה שחלק מן האבנים נשברו, ואין יודעים למי שייכות האבנים הללו? במקרה כזה שאין אפשרות לברר את הדבר בשום אופן, אין ברירה, והם חולקים חצי בחצי בכל האבנים והקורות.

Daf 117: REBUILDING THE BUILDING

דף קי"ז: בונים מחדש את הבנין

There were two neighbors, Yaki and Yoel. **Yaki lived on the ground floor and Yoel lived on the second floor.** One day, while they were not home, an explosion was heard from the direction of their house, and to their astonishment, they discovered that the house had collapsed.

Yaki decided that he did not have the money to invest in rebuilding the apartment from scratch, so he moved with his children to live in his grandmother's house, which was standing empty. Yoel thought, "I lived on the second floor, what should I do?" Eventually, he decided, "Yaki is not here, I will build a new floor and live in it," and so he did. On the day Yoel was about to affix a *mezuzah* to the door of the new house he had built, Yaki arrived and said to him, "The first floor belongs to me, you have no right to live here. If you want, please build another floor above and live there."

Is Yaki right? The Talmud teaches us that he is not. **Yoel is permitted to live for free on the first floor until Yaki pays him back for the expenses he incurred in building the apartment. After Yaki pays him, Yoel will need to build a second floor for himself, and they will live together as they did before.** (This is the law according to *Chachamim*.)

מעשה בשני שכנים, יקי ויואל. יקי גר בקומת הקרקע ויואל גר בקומה השנייה. פעם אחת, כשהם לא היו בבית, נשמע פיצוץ מכיוון הבית ולתדהמתם הם גילו שהבית התמוטט.

יקי החליט שאין לו עכשיו כסף להשקיע בבניית הדירה מחדש והוא עבר עם הילדים לגור בבית של הסבתא שעמד ריק. יואל חשב: הרי אני גר בקומה שנייה ומה אעשה? לבסוף הוא החליט: יקי לא נמצא, אבנה קומה אחת ואגור בה, וכך עשה. ביום שיזאל עמד לקבוע מזוזה בפתח הבית החדש שבנה, הגיע יקי ואמר לו: "קומה ראשונה שייכת לי, אין לך רשות לגור כאן, אם אתה רוצה בבקשה תבנה עוד קומה למעלה ותגור בה."

האם יקי צודק? התלמוד מלמדנו שלא. יואל רשאי לגור בחינם בקומה הראשונה עד שיקי ישלם לו את ההוצאות שהוציא על בניית הדירה. אחרי שיקי ישלם לו, יואל יצטרך לבנות לעצמו קומה שנייה והם יגורו יחדיו כפי שהיה בהתחלה.

DAF 118: GUARDIANS OF PRODUCE THAT GREW BY ITSELF (IN THE SHMITTAH YEAR)

The *omer* offering was brought to the *Beit HaMikdash* on the second day of Pesach and the two-loaf offering was brought to the *Beit HaMikdash* on Shavuot. These *korbanot*, offerings, are prepared from produce grown in the new year.

One might ask: How did the Temple authorities find new produce for the *korban omer* and the two-loaf *korban* during the *Shemittah* year? Since working the land then is prohibited, certainly there had not been any barley or wheat grown!

On this *daf* we learn that these *korbanot* were brought from the *sefichim*, crops that grew from seeds that fell during the previous year's harvest, were absorbed into the earth and began to grow. *Sefichim* are *hefker*, ownerless, just like all of the crops that grow during the *Shmittah* year.

דף קי"ח: שומרי ספיחים

ביום השני של פסח מביאים את מנחת העומר, ובחג השבועות מביאים לבית המקדש את שתי הלחם. קורבנות אלה מביאים מן התבואה החדשה שצמחה השנה.

אם תשאלו: בשנת שמיטה כיצד מצאו תבואה חדשה לקורבן העומר ולשתי הלחם? הרי עבודת האדמה אסורה ובודאי לא צמחו שעורים וחיטים!

בדף זה לומדים שבאותה שנה הביאו את הקורבנות הללו מתבואות "ספיחים". ספיחים הם גידולים שצמחו מגרעינים שנפלו בעת קציר השנה שעברה וחלק מהם נקלטו והחלו לצמוח והיו נוטלים מאותה תבואה. בעצם הספיחים הם הפקרה, בדייק כמו כל הגידולים שצומחים בשמיטה.

Daf 119: A TREE INSIDE A TREE

One is forbidden to eat or derive benefit from the fruit of a tree during the first three years of its existence. This is the law of "*Orlah*." On this *daf*, we learn the answer to an interesting question: One bright day, a person who had a mature tree, that was no longer *orlah*, noticed that a new branch was growing out of the roots of the old tree. A few months passed, and that same branch had turned into a tree itself. Is this tree *orlah*? On one hand, it is new; on the other hand, it grew out of the roots of an old tree. The Talmud rules that the new tree is *orlah*.

Daf 119 is the final *daf* of *Masechet Bava Metzia*. The last line of the *masechet* tells of a non-Jewish Persian king, named "*Shevor Malka*." The King learned Torah and was extremely knowledgeable. Once, the *Amora* Reish Lakish decided a *halacha* according to the view of Rabbi Shimon. When the King heard, he praised Reish Lakish, because he also thought that the *halacha* should follow Rabbi Shimon's view.

דף קי"ט: עץ מתוך עץ

פירות אילן בשלוש השנים הראשונות לאחר נטיעתו הם פירות עורלה ואסורים באכילה ובהנאה. בדף זה לומדים שאלה מענינת: אדם שיש לו עץ זקן שגבר אינו עורלה, הבחין יום בהיר אחד שצומח ענף חדש מתוך השורשים של העץ הזקן. לא עברו כמה חודשים עד שאותו ענף הפך לעץ בעצמו - האם העץ הזה הוא עורלה? מצד אחד הוא חדש, ומצד שני הוא צמח מתוך שורשים של עץ ישן? ובכן, התלמוד קובע שהעץ החדש הוא עורלה.

דף קי"ט הוא הדף האחרון של מסכת בבא מציעא בשורה האחרונה של המסכת מסופר דבר שבפרס היה מלך נוכרי בשם "שבור מלכא". שבור המלך למד תורה והיה בקיא גדול בהלכה. פעם אחת פסק האמורא ריש לקיש הלכה כשיטת התנא רבי שמעון באחת המחלוקות שהיו לו עם חבריו, וכששמע מפי המלך שבור הוא שיבח את ריש לקיש, כי גם הוא חשב שההלכה צריכה להיות כמו רבי שמעון.

הדרן עלך
Masechet Bava Metzia,
we have learned from you,
and we will return
to learn from you again.
At a good time, we begin
Masechet
Bava Batra

B'Sha'ah Tova —
We complete learning
Masechet Bava Metzia

Please
join us in learning
**Masechet
Bava Batra**

Daf 2: MASECHET BAVA BATRA

מסכת בבא בתרא
פרק א' - השותפים
TRACTATE BAVA BATRA: Ch. 1 — THE PARTNERS

דף ב': מסכת בבא בתרא

Masechet Bava Batra deals primarily with **monetary laws** and is thought to be a continuation of *Masechet Bava Kamma* and *Masechet Bava Metzia*. Approximately 800 years ago, one of the *Rishonim*, the **Meiri (Rabbi Menachem Ben Shlomo from the "Meiri" family)**, produced many scholarly works. Among them was an extensive treatise, titled **Beit HaBechira**, in which he interprets the *Mishnah* and *Gemara*. In *Beit HaBechira*, the Meiri writes that *Bava Batra* deals mainly with six topics. Here are the key points for two of them:

Hilchot Shutafim, (laws regarding partners): For instance, if a partner wants to end the partnership, may s/he force the second partner to divide the assets?

Hilchot Nizkei Shchaynim: For instance, if one neighbor makes a claim against a second neighbor: Examples might be: "You make noise that disturbs me," and "You cook pungent foods in your house and the smell bothers me". These and similar complaints are referred to as **nizkei shchaynim**, damage caused by neighbors, and often a rabbi or judge is needed to determine who is correct.

We also learn many *halakhot* in this *Masechet* regarding the laws of **sales, acquisitions and inheritance**.

מסכת בבא בתרא עוסקת בעיקר בדיני ממונות והיא נחשבת המשך של מסכתות בבא קמא ובבא מציעא. לפני כשמונה מאות שנה חי אחד הראשונים בשם רבי מנחם בן שלמה ושם משפחתו היה "המאירי" וכה הורגלו לכנותו. המאירי כתב ספרים רבים וביניהם חיבור גדול בו הוא מפרש את המשנה ואת הגמרא והוא נקרא "בית הבחירה", שם כותב המאירי שמסכת זו עוסקת בעיקר בשישה נושאים, ובמאמר זה נלמד על כמה מהם באופן כללי:

הלכות שותפים: למשל, שותף שרוצה להפסיק את השותפות, האם הוא יכול להכריח את השותף השני להתחלק עמו?

נזקי שכנים: למשל, שכן אחד טוען כנגד שכן שני: אתה עושה רעש ומפריע לי! הרבה פעמים צריך מורה הוראה שיפסוק מי צודק.

עוד לומדים במסכת הלכות רבות מדיני מכירה וקנין ומדיני ירושה.

Daf 3: DIVISION OF A COURTYARD

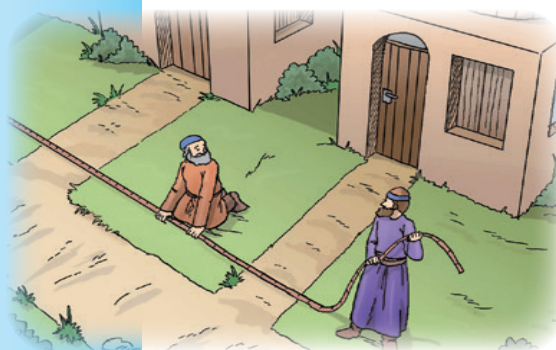
The first *Mishnah* in *Masechet Bava Batra* deals with neighbors who have adjacent courtyards. One day, they decide to make a **partition between courtyards/domains**. However, they did not specify where the *mechitzah* would be built, or which materials would be used to construct it. The *Mishnah* teaches that **they are obligated to build the mechitzah exactly in the middle**, half on the property of one neighbor and half on the property of the other. The *Mishnah* also deals with the building materials used for the *mechitzah*. Usually, the neighbors would have to utilize materials that customarily are used in that same neighborhood.

Since the *Mishnah* addressed the matter of *mechitzot*, the *Gemara* relates how **the Second Beit HaMikdash was taller than the First Beit HaMikdash**. The height of the *Heichal* (sanctuary) of the Second *Beit HaMikdash* was 40 *amot*, or over 65 feet tall. The additional height made it impossible to build a wall between the *Heichal* and the *Kodesh Kodashim*, (Holy of Holies/inner sanctum), as had existed in the First *Beit HaMikdash*. Instead, a large *parochet* (ornamental curtain) hung in the Second *Beit HaMikdash*, separating the two sacred rooms.

דף ג': חלוקת החצר

המשנה הראשונה במסכת בבא בתרא עוסקת בשכנים שיש להם חצרות סמוכות ויום אחד הם החליטו לעשות מחיצה בין החצרות אבל לא פירטו היכן יעשו את המחיצה ובאילו חומרים הם ישתמשו לבנייתה. המשנה מורה שעליהם לבנות את המחיצה בדיק באמצע, חציה בשטח של זה וחציה בשטח של זה. המשנה גם עוסקת בחומרי הבניה שממם יש לבנות את המחיצה, ובדרך כלל יש להם להשתמש בחומרים שרגילים להשתמש באותו מקום.

תוך כדי שהתלמוד עוסק במשנה זו שטענה מחיצות, הוא מספר על כך שבית המקדש השני היה גבוה בהרבה מבית המקדש הראשון. גובה ההיכל

בבית המקדש השני היה ארבעים אמה, יותר מעשרים מטר, ומפני כן היתה בעיה לבנות קיר כל כך גבוה בין ההיכל לקודש הקודשים כפי שהיה בבית המקדש הראשון, ובמקום זה תלו שם פרוכת גדולה.

Daf 4: FOXES IN THE FIELD

דף ד': שוּעָלִים בַּשָּׂדֶה

Alexander's father had a field so large that it surrounded the field of the Levy family on three sides — east, west, and south. On many occasions, animals that damaged produce would enter Alexander's father's field. His father decided to call in a company to build a fence. **They enclosed the entire field in order to keep the animals out.**

After the fence was finished, Alexander turned to his father and said: "Since our field surrounds the Levy family's field on three sides, **in essence we've built a fence for them around their field as well. Therefore, they should be responsible to pay us half the cost of the fence**".

Alexander's father smiled and said to him: "Not so. In *Masechet Bava Batra* we learn that **they are not obligated to pay**. However, if in the future, they choose to fence the unfenced northern side of their property on their own, we can require them to contribute to the cost of our shared fence".

לאביו של אלכסנדר היה שדה כל כך גדול עד שהוא הקיף את השדה של השכנים שלהם, משפחת לוי, משלושה כיוונים, מזרח, מערב ודרום. פעמים רבות היו מגיעים לשדה של אביו של אלכסנדר בעלי חיים שהזיקו את היבול, ואז החליט האב להזמין חברה שבונה גדרות והם הקיפו את כל השדה בגדר חזקה וטובה כדי שלא יוכלו להיכנס אליו בעלי חיים.

אחרי שהם סימו, אלכסנדר פנה לאביו וטען: הרי השדה שלנו מקיף את השדה של משפחת לוי משלושה צדדים, כך שבפעם בנינו להם גדר סביב לרוב השדה שלהם, ולכן עליהם לשלם לנו חצי ממחיר הגדר.

אבא של אלכסנדר חייך ואמר לו: "לא כה. במסכת בבא בתרא, דף ה', לומדים שהם אינם חייבים לשלם. אבל אם בעתיד נראה שהם בעצמם גודרים את הצד הצפוני שעוד לא גודר, נוכל לתבוע מהם שישתתפו איתנו בהוצאות על יתר הגדר המשותפת עם השדה שלנו".

D'VAR TORAH: PARASHAT SHLACH

דבר תורה: פרשת שלח

While the spies were spreading negative reports about the land and weakening the people's resolve, Calev ben Yefuneh stood up, silenced everyone and declared, "We should go up and take possession of the land, for we can certainly do it." Calev sought to inspire the people with a new spirit, one filled with faith and confidence that entering the land was possible. The Torah testifies about him, saying, "He has a different spirit with him." The spirit can either kindle the fire or extinguish it, depending on how it is used. The role of the leaders of the generation is to use this spirit in the right manner and ignite the people to follow them. Most of the spies failed in their duty, and their spirit weakened those around them. But Calev infused a positive spirit, instilling in the people the belief that even if the path is difficult, they could ultimately succeed.

תוך כדי שהמרגלים מוציאים את דבת הארץ רעה ומחלישים את העם, קם כלב בן יפנה, משתיק את כלם ואומר: "עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה". כלב מנסה להפיח רוח חדשה בעם, כזו שתמלא אותם באמונה ובטחון כי הכניסה לארץ אפשרית והתורה מעידה עליו ואומרת ש-"רוח אחרת עמו". הרוח יכולה ללבות את האש או לכבותה, תלוי כיצד משתמשים בה. תפקידם של מנהיגי הדור הוא להשתמש ברוח לכוון הנכון ולהדליק את העם אחריהם. רב המרגלים נפלו בתפקידם ורוחם החלישה את הסובבים, אך כלב הפיח רוח חיובית ונטע בעם את האמונה כי גם אם הדרך קשה, בסוף יכול נוכל לה.